

USAs Grisbuktsinvasion 17.4 1961

Bomberna föll men Kuba stod bi

Eva Björklund

Det började med att USA den 15 april 1961 bombade ut vad de trodde var hela Kubas flygvapen. Men några plan och piloter överlevde och kunde slå ut 3 av USA landstignings- och vapenlastfartyg i invasionens början den 17 april. Det tog två dagar innan den invasionsstyrka som ändå hunnit ta sig i land var utslagen och kubanerna stod som segrare den 19 april. CIA placerade sina versioner av invasionen direkt hos de internationella nyhetsbyråerna för att kontrollera den internationella opinionen, men sanningen fick den gången övertaget i FN:s generalförsamling.

Det gällde inte olja på Kuba, det var sockerplantager, nickelgruvor, hotell och kasinon. Men framför allt var det strategiskt, det gällde kontrollen över den latinamerikanska "bakgården". USA-regimen var övertygad om framgång, precis som de lyckats störta Mossadeq i Iran, och Arbenz i Guatemala 1954. Planerna på att återta kontrollen över Kuba började dras upp direkt efter jordreformen i 17 maj 1959. Först kom de ekonomiska sanktionerna som trappades upp successivt till full ekonomisk blockad 1962 - fram till dags dato - uttryckligen för att svälta kubanerna till underkastelse.

Det tog USA två år att tvinga med hela Latinamerika - utom Mexiko som stod emot - i den ekonomiska blockaden. Det första försöket att få med OAS ägde rum 7 augusti 1960 i Costa Rica. Trots hot om indraget bistånd och lockbete med 800 miljoner extra US-dollar fick USA bara med sig en knapp majoritet på ett fördömande, men inget stöd för invasion. 1962 lyckades USA tvinga fram en uteslutning av Kuba från OAS.

I början av januari 1960 bröt Eisenhower förbindelserna med Kuba. Invasionsplanerna pågick. En styrka på 5 000 man organiserades, de flesta exilkubanerna samlades på träningsläger i Nicaragua och Guatemala. Och innan han överlämnade till Kennedy utfärdade Eisenhower det reseförbud till Kuba som fortfarande råder, för att minska risken för ögonvittnen som kunde motsäga den massiva propagandan om "Castros skräckvälde".

CIA allierade sig med två av USAs farligaste maffiabossar - Sam Giancana och Santos Trafficante - för att mörda Fidel i samband med hans besök i New York och FN:s generalförsamling 1960. Men Giancana ville inte göra ett maffiatillslag, chanserna att överleva var för små. Så giftmord var att föredra. CIAs labb tog fram olika giftvarianter, utan smak, lukt och färg, ospårbara. Giftampullerna fördes över till Kuba i månadskiftet februari-mars men inget tillfälle gavs innan Grisbuktsinvasionen. Planerna las på is för att återupptas 1963. Då var det nära, men kyparen som skulle göra i ordning Fidels chokladdrink blev nervös.

Vid massmötet i samband med begravningen av offren

för USAs flygangrepp 15 april talade Fidel för första gången om socialism: "De kan inte förlåta oss att vi har gjort en socialistisk revolution mitt för näsan på dem. Dessa smärtsamma händelser kommer att lära oss mer än något annat vad imperialismen är för något."

CIA hade satt ihop en "regering" av f.d medarbetare till den störtade diktaren Batista, som skulle flygas in så fort invasionen kunnat etablera ett brohuvud i de ödsliga träskmarker som valts för invasionen. USA-flottans fartyg med "Frihetsstyrkan" ombord la ut från hamnar i Centralamerika den 14 april och anlände till Grisbukten mitt i natten den 17e. Då hade fallskärmsjägare och grodmän redan gått till handling. USA B-26:or eskorterade av jaktplan började bomba i gryningen.

Invasionsstyrkorna mötte illa beväpnade med hängivna hemvärnsmän, som slog larm och på eftermiddagen hann kubanska försvarsstyrkorna fram. Det tog dem två dagar att besegra inkräktarna. 1 189 man tillfångatogs och ställdes inför rätta: storgodsägare, fastighetshajar, batistamilitärer, rikemanssöner osv. 5 som var ansvariga för tortyr och mord på 50-talet dömdes till döden, 9 fick 30 års fängelse. Övriga 1 175 utväxlades dagen före jul 1962 mot barnmat och läkemedel värda 53 miljoner US-dollar. Kuba blev Latinamerikas ledstjärna.

Där de hårda striderna utkämpades för 40 år sedan finns idag en badstrand med palmlbladsparasoller och vilstolar. Slaget slutade med en delseger för Kuba, men kampen pågår fortfarande mot USAs ekonomiska och propagandakrig för att återta herraväldet.

Noam Chomsky: USAs ursinniga krig mot Kuba

"Det kanske mest slående i Washingtons krig mot Kuba har varit det ursinne som det bedrivits med sedan örriket dristade sig att frigöra sig 1959. Kennedys invasion i Grisbukten strax efter att han tillträtt, beslutades i en "hysterisk" atmosfär, enligt dåvarande försvarsministern Robert McNamara i hans vittnesmål inför senaten långt senare. Vid det första regeringssammanträdet efter den misslyckade invasionen var stämningen "nästan rasande", rapporterade statssekreteraren Chester Bowles. Han beskrev det som ett "närmast ursinnigt krav" på ett handlingsprogram. Kärnan i "handlingsprogrammet" var ett omfattande terroristkrig. USA:s regerings "främsta prioritet var att störta Kubas regering - allt annat är kom i andra hand - kosta vad det kosta ville i tid, pengar, ansträngningar och arbetskraft ska sparas."

Obama vill ha mer pengar mot Kuba

Och så har det varit i 50 år. Men någon mer invasion har USA inte vågat sig på. Först måste de skapa en "opposition", vilket de också försökt med i 50 år, dollarna rullar nu till ett cyberkrig. Det öppet redovisade anslaget för 2011 har ökat till 11,25 miljoner US dollar, varav 8,7 till intressekontoret i Havanna, och för 2012 vill Obama ha 15,3 miljoner, en ökning med 36 procent, varav 11,7 till intressekontoret. Det är mycket pengar för att köpa och utrusta "giriga dissidenter". Det hemliga anslaget är okänt, än så länge.